

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om Københavns universitets placering og universitetscentre.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 60) findes i tidenden sp. 2221, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1793).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Camre: Det er næppe for meget at sige, at det lovforslag, vi her behandler, er blevet forvandlet, siden det i sin første udgave blev fremsat i marts 1968. Dengang omhandlede lovforslaget kun de tre bestående universiteter i konkret form, medens løsningen af spørgsmålet om nye centre var udskudt til en uvis fremtid. Lovforslaget blev som bekendt ikke færdigbehandlet, og forslag nr. 2 fra marts 1969 fik samme skæbne.

Det lovforslag, vi i dag har til anden behandling, altså den tredje reviderede udgave, har til alt held undergået en betydelig skønhedsbehandling under udvalgsarbejdet. Jeg vil gerne her give udtryk for en tilfredshed med, at undervisningsministeren og udvalgets flertal på en række punkter har bøjet sig for socialdemokratiets kritik af det oprindelige forslag.

Det er desværre ikke lykkedes for os at få ændret alle de fejl og mangler, som lovforslaget er behæftet med, og det kan nok undre, at ministeren og regeringspartierne og SF har så svært ved at indse, hvad det er, der mangler at gennemføres af ændringer.

Jeg vil gerne først nævne, hvad det er, vi finder det er opnået af værdifulde og positive ændringer. Her finder jeg, at løsningen omkring Københavns universitets udbygning er noget meget væsentligt. Vi ser med tilfredshed på gennemførelsen af nødløsningen som et foreløbigt arrangement omkring Københavns universitets udbygningsproblemer, en nødløsning, som gennemføres på

Nordamager, ligesom vi er meget tilfredse med, at vi nu har mulighed for at få gennemført en permanent langsigtet udbygning af Københavns universitet i den såkaldte Kalvebod Kile, altså i den sydlige del af Københavns kommune og i Tårnby kommune.

Som det er blevet fremhævet af mit partis ordfører ved første behandling af dette lovforslag, hr. K. B. Andersen, havde socialdemokratiet håbet, at der ville være blevet tid til også at arbejde med centertankerne og med spørgsmålene omkring det frie universitet. Det ville være forkert at sige, at vi er nået til nogen nærmere konkretisering af problemerne heromkring. Der er enighed i udvalget om, at centerideerne må videreudvikles, således at der senest i 1972-73 kan fremlægges en helhedsplan for udbygningen af alle uddannelsescentrene, men jeg tror ikke, det er for meget at sige, at der uden for socialdemokratiets rækker ikke hersker en udelt tilslutning til en realisering af en centerorienteret omstrukturering af al den videregående uddannelse.

Jeg vil gerne erkende, at vi heller ikke i socialdemokratiet er helt færdige med overvejelserne af, hvilken struktur uddannelsen efter folkeskolen skal have, men så meget står i hvert tilfælde fast, at vi ønsker, at det nuværende forældede universitet ophører at eksistere. Det er baggrunden for den manglende bevægelighed i uddannelsessystemet. Det er en væsentlig faktor i henseende til at skabe ulighed i vort samfund, og dette er ment både i økonomisk og i kulturel henseende, og det er med sit ofte helt forældede uddannelsesindhold og sin manglende evne til at uddanne kritiske og samfundsbevidste borgere med til at opretholde et samfundssystem, som ikke mere er i stand til at løse vor tids mest alvorlige problemer.

Men det er ikke bare i forhold til de store fundamentale problemer ved selve vort system, at uddannelsesapparatet svigter. Det er også over for en ganske lang række helt jordbundne spørgsmål, vi har meget svært ved at komme igennem med løsninger. Socialdemokratiet ønsker derfor at skabe et uddannelsessystem, der bygger på en integration af forskellige uddannelsestyper, alle uddannelsestyperne ud over folkeskolen, således at vi opnår et sammenhængende uddannelsessystem, mellem hvilket og folke-